

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó. Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

Kiadóhivatalban, Gross G., Polanek F., és Friedmann F., urak fizetelben

Felelős szerkesztő:

Dr. VAJNA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmond sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24 f.
3 hasábos garmond sor 16 f. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 60 f. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Felekezeti.

Brassó, jun. 21.

Hiába áztatjuk magunkat a találmányok korszakának nagyhangú jelzavaival és hiába hirdetjük törvényben és külsőségekben, hogy a szabadság, egyenlőség és testvériség gyermekei vagyunk. Nem igaz. Hazugság ez, mint annyi más konvencionális frázis, mely nyomoruságos állapotok leplezéseül szolgál.

E cikkben a felekezeti békéről akarunk szólni, mely bármint hirdések is azt — nincsen. Nincsen meg sem a kedélyekben, sem a való élet nyilvánulásaiban.

De nemcsak hogy nincsen meg, de mindinkább tátongóbb lesz az űr, mely a felekezeteket egymástól elválasztja. Milyen óriási nagyot csalódtak azok a népvézerek, a kik az 1789-iki francia forradalomtól kezdve megcsinálták a 19-ik század szabadság forradalmait. Vajon minőnek álmodta Franklin Benjámint, Danton, Kossuth Lajos, Petőfi az ember szabadságát 100 vagy 50 esztendő múlva? Azt hirdették, hogy az emberiség, a mely for-

radalmakkal vivta ki magának a test és a lélek szabadságát, mindig csak előre fog haladni ezen az uton s megjósolták, hogy 50—100 esztendő múlva olyan szabadsága lesz az embernek, a minővel csak élni tud.

Csalódtak ezek a proletárok. Nem előre megyünk a szabadság utjain, hanem visszafelé. Nem oldjuk le vas következetességgel a középkorban ránk aggatott bilincseket, hanem azokat, melyeket apáink már eldobtak, ismét kikotorásszuk a história lomtárából és magunkra vesszük. 10—15 esztendő óta hűvös középkori áramlat borzongatja Európát és egymásután fonnyadnak el a szabadság piros virágai. Fonnyadnak nálunk is, egyik-másik már el is pusztult.

Legpregnansabb jele ennek az a körülmény, hogy mind jobban kezdi dominálni politikai és társadalmi életünket a felekezet kérdése. Hire-nyoma nincs már ebben a hitetlen korszakban a vallási rajongásnak, az intenzív hitéletnek, mely a régi időkben a felekezeti kérdés szülő oka volt. S mégis — és ez a csodálatos ebben a jelen-ségben, napról-napra erősebben dombo-

rodik ki a felekezet jellege és napirenden vannak a felekezeti botrányok. Azok most egészen más, mint a régi időkben volt, az eredmény mégis ugyanaz!

Ebben a hitetlen korszakban csakis és egyedül profán, anyagi és stréber motivumok csinálják a propagandát a felekezetiességek és sajnosan jellemzi energiánk megfogyatkozását, hogy ellenállás nélkül engedik át magukat a türelmetlenség tévtanainak.

A sok közül csak egy példát hozunk fel a legközelebbi multból: az egyetem czimersértés botrányait. A helyett, hogy együttesen hazafias lelkesedéssel, az egyetem méltóságához méltán demonstráltak volna, gyűlölséges viszály támadt a katolikus és zsidó vallásu egyetemi ifjak között, ez a viszály hogy miféle botrányoknak a kezdetét jelenti, azt talán csak azok tudják, a kik önző céljaik elérésére az ifjuság felhecczelésében is segédeszközt látnak. A heccznek ez a neme pedig óriási rombolást visz véghez az ifjai kedélyekben, mert téves irányba tereli az ifjai szenvedelmet, mely a megállapodott férfifilozófiának az alapköve.

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Széljegyzetek.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —

— Fővárosi levél. —

Budapest, jun. 18.

Az elmúlt hét krónikája nagyon szintelen. Tikkasztó hőséggel vegyes unalom, ez volt még a legtalálóbb szignatúrája.

A ki még nem töltötte nyári hónapjait Budapesten, annak fogalma sem lehet arról, hogy mi az az úgynevezett „pokoli kánikula“!

Menekül is innen nyáron ki hova tud, a jobb módúak fürdőhelyre, a kevésbé tehetősek Zugligetbe, Budakeszibe. A ki pedig bármilyen okból mégis a fővárosban kénytelen lakni, az egy egész héten keresztül örvend a vasárnapnak, a melyen ő is — „kirándulhat.“

Mert ezt a pesti ember a világért sem engedné elvenni magától és Margitsziget, Városliget, Népliget, meg a többi ilyen hely ugyancsak hangos ám ilyenkor

a kirándulók ezer meg ezreitől, akik isteni jókedvüket lelik abban, ha a hosszú hét fátalmái után ez egy napon kitombolhatják magukat.

Es a polgári középosztály meg a munkás-osztály nagy része él is e joggal bőven.

Senkisem képzelhet festői esetre méltóbb képet annál, a mit például a városliget egy ily vasárnap délután nyújt. Az a sok tarka-barka szín, mely kaleidoszkopszerűen fut el szemünk előtt, az a mozgalmas élet, a mely ez óriási kiterjedésű területen lüktet, az a sokféle hang és lármá, a mely fülünket megüti: a legfásultabb kedélyt sem hagyhatná érintetlenül.

Szemet gyönyörködtető össze-visszaságban váltakozik itt színház, állatkert, czirkusz, lövölde, bábszínház, fényképész bódé, hajóhinta, körhinta, fonográf, villanyozó gép, meg az országos vásárok ezernyi ismert érdekessége és különlegessége, le egészen a „plánétát“ jósoló fehér egérig.

Bármeddig is elnézzük e sok mindenfelét, szemünk nem képes betelni vele

és nem nézhetnők oly gyakran, hogy mindig és mindig valami új oldalát, eddig nem ismert szépségét fel ne fedezhetnők. . . .

De van a városligetnek egy igen urias látványossága is, és ez a Stefánia-uti kocsikorzó. Látványosság a szó szoros értelmében. Szébbnél — szebb asszony- és leányfejek kandikálnak ki a ragyogó ekvipázsokból és kecsesen mosolyognak, ha olykor egy-egy ismerős köszönti őket.

Az egész kocsisorban kirí a demokratikus rendszertelenség. Az egyik kocsi-ban a nyulánk Tini komtesz ül a mamájával, az utána következőben már a lipótvárosi pénzarisztokrácia egy hatalmas dinasztiaja foglal helyet, a harmadikban — egy számozott bérkocsiban — álmos gigerli ül és hol a sétálókat veszi dolyfős lenézéssel szemügyre, hol pedig hanyag eleganciát szenvedelve, a kocsisarkába veti magát, azon gondolkozva, hogy hátha így jobban imponál, és áldva a jóságos gondviselést, melynek jóvoltából három rongyos forintért ekkora élvezetben lehet része.

Szinte azt képzelnők, hogy a párisi

Nap-nap után látjuk, hogy különféle felekezeten levő papjaink, de még egyházaink is torzsalkodnak, ujjat huznak. A minő a pásztor, olyan a nyája is. Féljük nagyon, féljük ezt a nyáját az elvadulástól.

Veszélyben a felekezeti béke!

A ki jó fia ennek a hazának és még immunizálva van a gyűlölség mérge ellen, akár nagy ember, akár kicsiny polgár, hasson oda egész lelke erejével, hogy a mérgeg tovaterjedését megakadályozza. Mert ha tovább terjed a felekezetek idegessége, ha a mérgeg átszivárog a társadalom rétegein, az az erkölcsi élet csődjét és anyagi romlást fog maga után vonni. A felekezet kiélesítése nálunknál hatalmasabb nemzetek életszerveit is megbontja. Hát még nálunk, a hol oly kevesen vagyunk magyarok és annyi gyűlölködő nemzetiség tör államiságunk és nemzeti gyarapodásunk ellen!

Gondolják meg ezt azok, a kik a türelmetlenség magvait hinték szét közöttünk, önző érdekből, rövidéletű célokért!

Közvetlen közelségből egy nagy veszedelem fenyegeti Magyarországot: a gazdasági válság. Ennek elhárítására fogjunk össze valamennyien, teremtsünk közös munkával jólétet e hazában és ne hagyjunk átkos örökséget az utódainkra.

Belföld.

Brassó, jun. 21.

Lónyay gróftól értesítés érkezett Bodrogh-Olasziba, hogy a jövő hónap elején nejével odaérkezik. A gróf anyja akkor találkozik először Stefánia grófnéval.

Meszlény Jenő 48-as honvéd ezredes,

Kossuth Lajos sógora, Pozsonyban 68 éves korában tegnap reggel meghalt.

Papp Béla, a kit testvérgyilkosságért halálra ítélték, a börtönben öngyilkosságot akart elkövetni, de az őrszerevete és megakadályozta.

Külföld.

Brassó, jun. 21.

Ő Felsége tegnap reggel, a mikor a mikor a lajtha-brucki táborba lovagolt csapatszemlére, megnézte a pályaudvar előtti királysobrot és a vele volt Ferencz Ferdinánd főherczeg előtt rendkívül elismerőleg nyilatkozott arról.

A trieszti 97-ik gyalogezredet a térparancsnokság utasítására tegnap hadilábra helyezték. A kardokat és szuronyokat kiélesítették és az ezred minden pilanatra várja a parancsot, hogy Kinába induljon.

WIREK.

Brassó, jun. 21.

— Személyi hír. Kuncz Elek kolozsvári tankerületi kir. főigazgató tegnap városunkba érkezett, hogy mint kormányképviselő jelen legyen a gör. kel. főgymnasium szóbeli érettségi vizsgálatán.

— Követésre méltó példa. Özv. Serester Sándorné, szül. Jakoles Anna urnő, földbirtokosné Kőkösön, a brassói m. kir. állami főreáliskola ifjúsági segélyző egyesülete alaptőkéjének gyarapítására 100, azaz egy százkoronát kegyeskedett adományozni. A nevezett intézet igazgatósága kedves kötelességének tartja, hogy e helyt is hálás köszönetet mondjon a szegénysorsu tanuló ifjúság nevében e nemeslelkű adományért.

— Telt ház. Nem valami műélvezetet nyújtó produkezió kedvéért telt meg a ház, s nem is „Concerthaus” telt meg, hanem a rendőrség zárkái. Igen illusztris társaság került egybe a külön női és férfi szakaszokban. Valamennyit úgy csip-

ték el a sátrak, s a vásáros tömeg között, a mint éppen zsebbenylő művészetüket gyakorolták. Van közöttük gyermek, ifju, agg; cigány, zsidó, oláh, szász, magyar, szóval: diszes egy társaság, mely derék rendőrségünk vendégszeretetét élvezi. A befogottak nagyobb része idegen, kik úgy seregettek ide a jó zsákmány reményében, de rajtavesztettek, mert szemes rendőrségünk részen állott, s a szép madarak lépen ragadtak. Legérdekesebb alakja a rendőrség vendégeinek, egy 19 éves, kurta nadrágos, feltűnően kicsiny növésű, de már igen jeles zsebmetsző-csemete, kit a tegnap csiptek nyakon. A kis hamis egy áldottállapotban levő nő társaságában utazott a telt zsebek kiürítésében. A kurtanadrágos zsebmetszőt már Budapesten is több ízben csipték nyakon, fényképe pedig már rég benne van a tolvajok fényképalbumában a torzonborz tolvajbácsik és a kiélt arcú, ránczos képű tolvaj nénikék diszes társaságában. E kancsi zsebmetsző arisztokrata köré csoportosulnak a mindenféle ajku és képű kezdő és megrögzött zsebmetszők, kik ott kuczorognak most rendőrségünk zárkájának fapadjain s várják, hogy mikor helyezik majd Justitia mérlegére, a melyen bizony a bűn serpenyőjében mindegyikük, még a legösszetöppördöttebb is sokat nyom. A rendőrségen pedig lázasan folyik a vásári idillek hőseinek kihallgatása, s a rendőrtisztviselők, kiknek rendes körülmények között is sok a dolguk, most valósággal izzadnak a nagy munkában. A sátrak között fel-feltűnik egy-egy titkosrendőr. A ház, azaz zárkák pedig egyre telnek, mert hát ez már így szokott lenni: ez a vásárok kiegészítő része, e nélkül nem volna meg a kellő összhang a mai modern korban.

— Koldulás viraggal. Alighogy kidugja fejét a csengettyűs hóvirág, a tavasz legelső hirnöke, egy kis rongyos karaván kerekedik fel a külvárosi viskókból s összegyűjtve a mennyit lehet csokrokba köt, és megkezdődik a — szezon. Reggeltől késő estig, sőt éjjel is barangolnak e kis 5-7 éves leány és fiugyerme-

„Bois de Boulogne”-ban vagyunk, melynek szépségéről francia regényírók műveiben már oly sokat olvastunk.

* * *

Hogy éppen olvasásról szólok, hát eszembe jut, hogy ma reggel az utcásarkok és hirdetési táblák előtt mily szokatlan tolongás volt. A járókelők kíváncsian megállottak és áhitattal olvastak valami nagy papirost, melynek tetejét óriási betűkkel e felírás ékesíté: „Rendelet”.

Rudnay rendőrfőkapitány rendelete ez a minapi zugligeti katasztrófa ötletéből. Utasítás a villamos társaság közgei, a rendőrök és közönség számára, és meg kell mondani, hogy ez idő szerint a fővárosi közönségnek e rendelet képezi egyik legérdekesebb olvasmányát.

Gyönyörűszép, mondhatni poétikus ez a hivatalos nyomtatvány. Valóságos hősköltemény: a nemes kötelességérzet és a legszentebb humanizmus dicső eposzeiája.

* * *

Néhány nap előtt, midőn az ujságot a kezembe vettem, egy szomorú hír ötlött azonnal szemembe. Az, a mely az erzsébetfalvi hét halottról szólott.

Egyszerű munkásleányok voltak jobbára, kik a szűk napibér fejében lő-

porral voltak kénytelen dolgozni, mely manipuláció folytonos veszélyek eshetőségével van egybekötve. Egy kis vigyázatlanság, és ime néhány fiatal életerős lény nyel kevesebb. Még csak „isten hozád”-ot sem mondhattak övéiknek.

Milyen kegyetlen is a sors!

A hirecske bus melankóliával töltötte el egész valómat, úgy, hogy nem is voltam képes végéig olvasni. Szórakozottan megfordítottam a kezemben tartott ujságlapot és félig öntudatlanul ismét reá pillantottam. Hát ott tündöklött felém a hirdetések rovatában:

„Az Emmerlig-féle szabad-viharágyu a legjobb és egyedüli, a mely veszélytelen. . . .”

Akaratlanul is nevetnem kellett az alaposság és következetesség e véletlen paródiáján.

* * *

. . . Bájós, hívogató nyári délután volt a tegnapi, a nap letűző sugarait langyos zefir enyhítette. Sehogy sem éreztem magam jól a nagy paloták közt, az utca szünni nem akaró zivajában.

Kirándultam tehát én is.

Hajóra ültem és egy rövid félóra mulva már a Margitszigeten szálltam part-

ra. Soha még délutánt a fővárosban kellemesebben nem töltöttem.

E romantikusan szép tündérsziget azonnal kedves Erdélyemet juttatá eszembe, annak is egy bűbájós határszéli városát, drága szülőhelyemet. Behunytam szememet és úgy képzeltem, hogy otthon vagyok.

Ugyanazok a százados fák, ugyanazok a szökőkutak, ugyanazok a vizesések és ugyanaz az isteni ozondús levegő!

Szívtam magamba e drága illatot és nem tudtam betelni vele. . . .

A szigetre vezető regényes sétány és a madarak csicsergése-bugása édes költői hangulatba ringattak és szinte jól esett volna lelkemnek, ha annak, a mi szivemben tombolt dalban vagy költeményben adhattam volna kifejezést. De nem voltam egyedül a szigeten és ezért mérsékeltem magam.

Mily kár, hogy éppen akkor röppen el az idő leghamarább, a midőn legjobban érezzük magunkat. . . .

Este lett. Kétszer is a hajó állomásnál voltam már, hogy a sok kellemes benyomással gazdagon hazatérjek, de újból és újból visszavonzott valami megfoghatatlan varázserő. Azután eljött az utolsó

kek, árulgatva a piszkos tányérokra rakott virágokat. Kávéházból ki, kávéházba be, koresmáról koresmára barangolnak, csak-hogy tudhassanak könnyű uton szerzett virágaikon. És a jószívű vendégek megveszik értéktelen virágaikat egy pár krajczáron, előbb szánalomból, később — muszájból. Ugy van: muszájból, mert a rongyoskisvirágárosok addig-addig tola-kodnak, míg az emberek, csak-hogy lerázzák nyakukról, egy-két krajczárt oda nem adnak. És ez a jószívűsködés később való-ságos indirect-adóvá lesz a kis virágáru-sok jóvoltából, mert ha virágot nem is vesz-nek a vendég urak, pénzt kell adniok, ha azt akarják, hogy a kis rongyos gyerme-kek békén hagyják. Szóval az egész virág-szezon alatt nincs pillanatra nyugta a ká-véházak, sör- és boresarnokok vendégeinek, sőt még a sétaterek közönségének sem. Hanem ez e speciális virágkultusznak még csak a kisebbik rosszoldala, mert van ám ennek még egy sötétebb árnyoldala is. A virágáros gyermekek szülői csak azt a csekély anyagi hasznot tekintvén, a mi a virág-üzérkedésből befoly, kis gyermekeik nevelését teljesen elhanyagolja. Az ily virágáros gyermekek nem járnak iskolába, hanem naphosszat és még éjjel is csak kóborolnak, mert így kívánja az üzlet. Kóborlásaik közben sok nem gyer-meknek való dolognak lesznek tanui, kü-lönösen éjjeli kirándulásaik alkalmával, mi műveletlen zsenge lelküket már korán megmételtyezi. És mi ezeknek a természe-szetes következménye: e kis gyermekek korán megromlanak, belőlük csavargók, csirkefogók válnak, kiknek elemük lesz a tekergés, keresetük a koldulás, — és a lopás. — Ugye szerencsétlen gyermekek, mint a közönség érdeke megkívánja, hogy az illetékes hatóság végetvessen a virág-gali koldulásnak, megtiltván a szülőket, hogy gyermekeiket így szándékosan meg-rontsák, szerencsétlenné tegyék.

— Mi lesz a fiuból? A közeledő is-kolai év vége alkalmából egyik derék polgár-társunk meg akarta tudni, hogy a fiából mi lesz; milyenek a képességei és micsoda

pályára lép, kérdezte magától az aggódó apa töprenkedve, de egy napon nagyszerű eszméje támadt. Bement a fia szobájába és egy bibliát, egy üveg konyakot és egy vadonutaj aranyat tett a fiu asztalára. Aztán lesbe állt, így okoskodva: „Ha jön a fiu és az arany után kap, legyen üzletember, ha a biblia kell neki, akkor pap lesz, ha a pálinkás üveg kell neki, akkor menthe-tetlenül az iszákosság áldozata lesz.“ Pár pereczel rá füttyörészve lépett be a fiu, zsebrevágta az aranyat, hóna alá csapta a bibliát, kibontotta a konyakos üveget és két pohárral ivott belőle. Aztán csettent-ve a nyelvvel kiment. Pompás, kiáltott fel erre az apa, ebből a fiuból politikus lesz.

— Városi jelenet. Városunk egyik né-pes utcáján nagy népesödületet idézett elő ma reggel két vidéki asszony, kik va-lóssággal hajba kaptak egy tízforintos ban-kó miatt. A bankó ugyanis a földön feküdt s mindegyik azt állította, hogy ő ejtette el. Végre egy rendőr is beleavatkozott a dologba s mindenekelőtt megforgatta ujjai között a kérdéses bankót. — Hiszen ez ha-mis — mondotta azután. — Akkor nem az enyém! — kiáltotta nyomban az egyik asszony. A másik azonban tovább perelt: Akár hamis, akár nem, de mégis az enyém. Tudom kitől kaptam, majd vissza viszem neki. A rendőrség Bölcs Salamonja meg-elégedetten mosolygott erre s átadta a tel-jesen kifogástalan tízforintost jogos tulaj-donosának.

— Halálozások. Zaláni dr. Vass Pé-ter, sepsi-szent-györgyi ügyvéd, 29 éves korában, házasságának 10-ik évében, hosz-szas szenvedés után megszüntélni. — Dr. Szabó Albert kézdi járási körorvos f. hó 18-án rohamos tüdővészben Alsó-Cser-nátonban meghalt.

— A bosszu áldozata. Balló Sándor sepsi-szent-györgyi fiatal ácsmestert a mult napok éjjelén a mint hazafelé ment, régi haragosa Brassován Sándor 24 éves, fog-lalkozás nélküli szabósegéd, szóváltás nél-kül egy késsel megtámadta s jobb vállát megsebezve, a kést teljes erejével Balló hasába döfte, a ki azonnal összeesett. Bras-

sován hazament, de csakhamara rendőrök letartóztatták s most vizsgálati fogságban van. Tettét nem tagadja,

— Csőd. Jakab és Társa csik-sze-redai kereskedők ellen csőd nyílt meg. Be-jelentési határidő július 15.

— Családi dráma. Pildner János szent-erzsébeti (Szebenmegye) jómódu gazda folytonos czivakodásban élt feleségével. A mult napok éjjelén feleségének fején éles késsel több halálos szurást ejtett s aztán önmagát agyonlőtte. Az asszony életben maradása nagyon kétséges. A férj és feleség közti viszálykodásnak állítólag az asszony édesanyja volt az oka, aki a fiatalokkal egy udvarban lakott.

— Adó-reform. A pénzügyminiszte-rumban a napokban Lukács László pénz-ügyminiszter elnöklete alatt több ülést tar-tottak, amelyeken kizárólag az egyenes adók reformjának ügyét tárgyalták. Szak-szerű elbírálás alá vették az előterjesztett előadói javaslatot, a mely a föld-, házbér-, és osztályadók reformálására vonatkozik.

— A „Zenélő Magyarország.“ zongora és hegedű zenemű folyóirat, most megjelent XII-ik füzeté a következő szép zenemű uj-donságokat közli: I. Lányi E. „Deve-cserbe-Devecserbe“ szép magyar dalt. II. Ivanovici „Remény“ „Hoffnung“ polka mazurkát. III. Tóvis Aladár „Csolna-kos dal“ Barcarola szalon darabot. IV. Starek Henrik A „látszat csal“, kuplét. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „Ze-nélő Magyarország“ minden egyes füzeté. Evenkint 24 füzet, minden füzet 10—10 oldal hangjegy tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű ujdonságokból összeállítva jelenik meg. Előfizetési ára egész évre 242 oldal tartalomra 12 korona, félévre 120 oldal tartalomra 6 korona. Ne-gyedévre 4 korona. Előfizethetni a 13 fü-zettel meginduló III. évnegyedre a „Zené-lő Magyarország“ (Klökner Ede) zenemű-kiadóhivatalában Budapesten, VI. Csen-gery utca 62 a. honnan megismerésre mutatvány füzetet ingyen és bérmentve küldenek.

— Ráth Mór könyvkereskedése Buda-pest, Haas-palota, ajánlja mindazoknak, kik Párisba, Londonba, a Continens többi nevezetesebb városaiba, fürdőibe, üdülő he-lyeire (Svájcz stb.) készülnek, a mennyi-ben léteznek, magyar nyelvű, de különö-sen nagy választékban francia, angol, né-met vasuti utmutatókat, Baedeker, Meyer és hasonló utazási kézikönyveket, térképe-ket, helyi tervrajzokat stb. 1900. évi kia-dásokban, továbbá utazási olvasmányt min-den nyelven, kis kézi szótárakat és be-szélgetéseket, szóval mindazt, a mi a tou-ristát tájékoztatja és szórakoztatja.

A fogorvos

Dr. TILTSCHER-féle

„T H Y M O L I N“

fogpor

biztos óvszer foghus és, szájbetegségek, ellen, a fogak romlását gátolja és rendes használatnál azokat fehéren és tisztán tartja.

Megbízható, ártalmatlan gyógy és fogtisztító szer.

Kapható a gyógyszerárakban vala-mint Dr. Tiltscher fogorvosnál Brassóban Búza-sor 5. sz. alatt.

hajó és végre is rá kellett magamat szán-nom a visszatérésre.

Pár perc és a hajó minden zugában tele volt. Jelezték az indulást és a csa-vargózós megindult, lassan, méltóságosan. Kerekeinek rithmikus zaja idillszerűen szakita meg az éj csendjét, közbe-közbe a cigányzene egy-egy futó akkordját ker-gette fülünkbe a szigetről a játszi szellő.

En egy sarokba húzódva a megfi-gyelő szerepére vállalkoztam, a mi nem is volt meddő fáradozás.

A kellemes félhomályban erre is, arra is kisebb-nagyobb csoportok váltak ki. Itt egy fiatal pár ül néma boldogság-ban egymás mellett, ott harsogó, erős ka-czaj vig férfitársaságot sejtet, közvetlenül mögöttem pedig, több családból alakult nagy társaság regéli el egymásnak hangos derűltég között a hét érdekesebb plety-káit és szövi terveit a jövő vasárnapra nézve. Közben pedig női ajakról ama köz-helyesléssel találkozó felkiáltás hangzik el: „Eljen Dezső, a buzgó rendező!“

— Eljen! kiáltom önfeledten majd-nem magam is.

Öt szalmakalapos, bájos leányfő ra-gadja meg most figyelmemet, öt édesnél édesebb babaarcz. Kacszagnak, csicsereg-

nek vég és szünet nélkül. Majd egyszerre összedugják fejeiket, az egyik bizonyosan valami aranyos semmiséget sug a töb-binek.

De e pillanatban a gőzös éles füttye „érkezés“-t jelez és a kisasszonykák meg-riasztott galambok módjára hirtelen szer-terebbennek, az egyik még el is sikoltot-ta magát.

— Lipótváros! hangzik most érczes torokból és a sok szép asszony meg leány félálmosan már, mind a kijárat felé to-long. Ruhájuk mindenféle bódító illatot terjeszt.

En is kiszállok. A Fürdő-utcán át az Andrássy ut felé igyekszem. Eleinte még hallok egy-egy elvesző női kacszajt a távolból, később már csak a magam lépteinek zaját.

Az Andrássy-ut elején álló rendőrtől szórakozottan kérdezem, hogy hány az óra, mire ő álmosan feleli:

— Fél tizenegy.

Amón Ottó.

Brassó-Háromszéki helyi érdekű vasutak Részvénytársaság.

KIVONAT
az 1899. évi üzletjelentésből.

Vagyon.			Mérleg-számla			Teher.		
Megnevezés		Frt	kr.	Megnevezés		Frt	kr.	
Építési tőke		4.008.800	—	Alaptőke		4008800	—	
A tartalékalapok terhei		160423	36	Elsőbbségi részvények törleszt. száml.		5400	—	
Adósok		132838	58½	Törlesztési hátralékok		1436	—	
Közüti vonal óvadéka		100	—	Tartalékalapok		75536	79	
Brassó—sepsiszentgyörgyi vonal		320	—	Hatelezők		27123	02	
Kézdivásárhely—berezki vonal		800	—	Tartalékok		32050	77	
Letéti értékpapírok		33268	62	Letétek		33268	62	
				Nyereség-veszteség-számla		152935	36½	
		4.336.550	56½			4.336.550	56½	

Kiadások.			Üzleti számla.			Bevételek.		
Megnevezés		Frt	kr.	Megnevezés		Frt	kr.	
A m. kir. államvasutakat megillető összegek		202521	31	Szállítási bevételek		411610	03 ¹ / ₂	
A társaság közvetlen kiadása a hosszufalusi vonalra		57058	14	Különféle bevételek				
				I. A fővonalon		13329	92	
				II. A hosszufalusi vonalon		1678	20	
				Nyers üzleti bevétel		426618	15 ¹ / ₂	
				Levonva a tulajdoni üzleti kiadásokat		259579	45	
				Marad üzleti fölösleg:				
				A fővonal fölöslege		177583.— ¹ / ₂		
				Levonva a hosszufalusi vonaljöv. hiányát		10544.30		
Összes üzleti kiadás		259579	45	Üzleti fölösleg		167038	70 ¹ / ₂	

Teher.		Nyereség- és veszteség-számla.				Jövedelem.	
Megnevezés		Frt	kr.	Megnevezés		Frt	kr.
Igazgatási költségek		13242	68	Egyenleg áthozat a múlt évről		2690	71
Törlesztési szükséglet		5400	—	1899. évi üzleti jövedelem		167038	70 ¹ / ₂
Elemi károk		1429	82	Különféle jövedelmek		3278	45
Nyereség mint egyenleg		152935	36 ¹ / ₂				
		173007	86 ¹ / ₂			173007	86 ¹ / ₂

A könyvelő: **B. Aba Lehel**

Az igazgatóság:

Gróf Nemes, Pötsa, Ambrozovics, Dálnoky, Fenyvessy, Gerhardt,
Kónyi, Bedő, Maurer, Mezei, Molnár, Br. Szentkereszty, Ugron.

Megvizsgálta és helyesnek találta a felügyelő-bizottság.

Pánczél,**Preszeller,****Thuránszky.**

A Brassó—hosszufalusi közúti jellegű vasútvonalon 1899. évben szállított 352161 utas, 2615 drb podgyász és 11136 tonna teherárú 30027 tonna kilométerben.

A közúti jellegű vonalrész összes bevétele 46513 frt 84 kr. volt, kiadása 57058 frt 14 kr., vagyis ezen vonalrész üzemének fenntartása 10544 frt 30 kr. hiánnyal záródott.

Brassó, 1900. évi június havában.

Az üzletvezetőség.

Lévay.

Laptulajdonos Trattner H. Nyomtatja és kiadja a „Brassói Lapok” nyomdája.